

Sygn. akt: III AUa 301/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 listopada 2013 r.

Sąd Apelacyjny w Łodzi, III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSA Lucyna Guderska

Sędziowie: SSA Iwona Szybka

SSO del. Beata Michalska

Protokolant: sekr. sądowy Patrycja Stasiak

po rozpoznaniu w dniu 19 listopada 2013 r. w Łodzi

sprawy **J. S.**

przeciwko **Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w T.**

o emeryturę pomostową,

na skutek apelacji organu rentowego

od wyroku Sądu Okręgowego w Łodzi

z dnia 20 grudnia 2012 r., sygn. akt: VIII U 3592/12;

oddala apelację.

Sygn.akt III AUa 301/13

UZASADNIENIE

W dniu 6 września 2012r. J. S. odwołała się od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. z 2 sierpnia 2012 r. odmawiającej jej prawa do emerytury pomostowej. Odwołująca się wniosła o zmianę zaskarżonej decyzji i przyznanie prawa do emerytury pomostowej poprzez zaliczenie do okresu pracy o szczególnym charakterze zatrudnienia od 2 maja 2006 r. do 31 grudnia 2008 r. Wnioskodawczyni wskazała, że w tym okresie pracowała w Szpitalu Wojewódzkim w B. w pełnym wymiarze czasu pracy jako specjalista terapii uzależnień w Oddziale (...) na stanowisku wymienionym w wykazie A, dziale XII, pkt 1 rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. Nr 8 poz. 43 z późn. zm.).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie. W uzasadnieniu swojego stanowiska podniósł, że pracodawca Szpital Wojewódzki im. (...) II w B. wystawił zaświadczenie o zatrudnieniu wnioskodawczyni na stanowisku specjalisty psychoterapii uzależnień od 2 maja 2006 r. do 31 października 2011r. i wskazał, że od 1 stycznia 2009 r. stanowisko to znajduje się w wykazie stanowisk zaliczanych do pracy w szczególnych warunkach. Na tej podstawie organ rentowy zaliczył wnioskodawczyni do pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze okres od 1 stycznia 2009 r. do 31 października 2011 r.

Wyrokiem z 20 grudnia 2012 r. w sprawie o sygn. akt VIII U 3592/12 Sąd Okręgowy w Łodzi zmienił zaskarżoną decyzję i przyznał J. S. prawo do emerytury pomostowej od 15 czerwca 2012 r.

Powyższe orzeczenie zostało wydane w oparciu o następujące ustalenia faktyczne i prawne:

J. S., ur. (...), w dniu 14 maja 2012 r. złożyła wniosek o emeryturę pomostową. Organ rentowy uznał za udowodnione 14 lat, 10 miesięcy i 7 dni stażu pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze oraz 31 lat, 5 miesięcy i 28 dni okresów składkowych i nieskładkowych. Jak ustalił Sąd Okręgowy, J. S. była zatrudniona w Szpitalu Wojewódzkim im. (...) II w B. w okresie od 2 maja 2006 r. do 31 października 2011 r. na stanowisku specjalisty psychoterapii uzależnień. Zgodnie z zaświadczeniem z 31 października 2011r., wystawionym przez pracodawcę, od 1 stycznia 2009 r. stanowisko to znajduje się w wykazie stanowisk prowadzonym przez szpital, na którym są wykonywane prace o szczególnym charakterze (załącznik Nr 2 poz. 23 do ustawy z dnia 19 grudnia 2008 r. o emeryturach pomostowych Dz. U. Nr 237 poz. 1656). W oparciu o zeznania świadków: E. J., M. P., B. S. oraz przesłuchanie wnioskodawczynie Sąd Okręgowy poczynił ustalenia dotyczące charakteru pracy odwołującej się w całym okresie zatrudnienia w szpitalu w B., w tym w spornym czasie od 2 maja 2006 r. do 31 grudnia 2008r. Sąd uznał zeznania za wiarygodne jako spójne, jasne, logiczne, kompletne, uzupełnione dodatkowo przedłożoną dokumentacją pracowniczą - zakresem czynności i świadectwem pracy.

Jak ustalił Sąd Okręgowy w oparciu o powołany zakres czynności (k.3 akt), od 1 marca 2007r. do zadań głównych wnioskodawczynie należało: udzielanie świadczeń psychoterapeutycznych, edukacyjnych i psychoedukacyjnych na rzecz pacjenta zgodnie ze statutem szpitala i posiadanymi kwalifikacjami, podnoszenie jakości udzielanych świadczeń oraz dbanie o bezpieczeństwo pacjentów, wykonywanie zadań określonych i aktualizowanych dla zajmowanego stanowiska w obowiązujących powszechnie i wewnętrznie aktach normatywnych. Do szczegółowego zakresu obowiązków na stanowisku specjalisty psychoterapii uzależnień w Oddziale (...) w B. należało: udzielanie świadczeń psychoterapeutycznych zgodnie z harmonogramem pracy, bieżące prowadzenie dokumentacji, terminowe i rzetelne sporządzanie sprawozdań z udzielanych świadczeń terapeutycznych, udział w zebraniach lekarskich, prowadzenie „pierwszego kontaktu” z pacjentami oddziału, przeprowadzanie rozmów motywujących do leczenia, udzielanie informacji dotyczących przebiegu leczenia realizowanego w placówce programu terapii dla pacjentów zakwalifikowanych do dalszego leczenia terapeutycznego, ustalenie wstępnej diagnozy dotyczącej uzależnienia oraz opracowanie wstępnej mapy problemów pacjenta kwalifikowanego o terapii, konsultowanie przebiegu i efektów procesu diagnostycznego i motywującego z lekarzem psychiatrą, udzielanie informacji dotyczących leczenia terapeutycznego członkom rodziny pacjentów, przestrzeganie karty praw pacjentów, poszanowanie intymności i godności pacjenta, przestrzeganie ustalonych standardów, przestrzeganie tajemnicy służbowej, promowanie zdrowego trybu życia, wykonywanie innych czynności zleconych przez przełożonego. W ocenie Sądu Okręgowego, zgromadzone dowody wskazują, że wnioskodawczynie od 2006 r. do 2011 r. niezmiennie pracowała na tym samym stanowisku. Pracowała z pacjentami grupowo i indywidualnie. Praca odbywała się w szczególnych warunkach, ponieważ pacjenci byli w psychozach alkoholowych, pacjenci różnie reagowali na terapię, bywali agresywni i niebezpieczni, czasem musieli być zapinani w pasy. Praca z pacjentami była nieprzewidywalna. Wnioskodawczynie stosowała psychoterapię w bezpośrednim kontakcie. Praca wymagała bardzo dużego zaangażowania emocjonalnego.

W uzasadnieniu stanu prawnego Sąd I instancji powołał art. 4 ustawy z 19 grudnia 2008r. o emeryturach pomostowych (Dz. U. Nr 237, poz. 1656 ze zm.) , zgodnie z którym prawo do emerytury pomostowej, z uwzględnieniem art. 5-12, przysługuje pracownikowi, który spełnia łącznie następujące warunki:

- 1) urodził się po dniu 31 grudnia 1948 r.;
- 2) ma okres pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze wynoszący co najmniej 15 lat;
- 3) osiągnął wiek wynoszący co najmniej 55 lat dla kobiet i co najmniej 60 lat dla mężczyzn;

- 4) ma okres składkowy i nieskładkowy, ustalony na zasadach określonych w art. 5-9 i art. 11 ustawy o emeryturach i rentach z FUS, wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiet i co najmniej 25 lat dla mężczyzn;
- 5) przed dniem 1 stycznia 1999 r. wykonywał prace w szczególnych warunkach lub prace w szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy lub art. 32 i art. 33 ustawy o emeryturach i rentach z FUS;
- 6) po dniu 31 grudnia 2008 r. wykonywał pracę w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3;
- 7) nastąpiło z nim rozwiązanie stosunku pracy.

Ponieważ organ rentowy zaliczył wnioskodawczyni do pracy o szczególnym charakterze okres od 1 stycznia 2009 r. do 31 października 2011 r. , a łączny uwzględniony okres ustalono na 14 lat, 10 miesięcy i 7 dni, w ocenie Sądu I instancji przedmiotem sporu stał się charakter zatrudnienia od 2 maja 2006 r. do 31 grudnia 2008 r. , którego uwzględnienie do stażu pracy w szczególnych warunkach skutkowałoby uzyskaniem przez ubezpieczoną wymaganego 15-letniego okresu pracy w warunkach szczególnych lub o szczególnym charakterze . Okolicznościami niespornymi w sprawie był wymagany ogólny ponad 20-letni staż pracy, ukończenie wymaganego wieku oraz rozwiązanie stosunku pracy. Sąd Okręgowy przywołał treści wykazu A, stanowiącego załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983 roku w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w o szczególnym charakterze (Dz. U. 8, poz. 43 ze zm.), zgodnie z którym w dziale XII , poz. 1wymienione są prace w służbie zdrowia i opiece społecznej: prace na oddziałach: intensywnej opieki medycznej, anestezjologii, psychiatrycznych i odwykowych, onkologicznych, leczenia oparzeń oraz ostrych zatruc w bezpośrednim kontakcie z pacjentami. Nadto w zarządzeniu Nr 7 Ministra Przemysłu Chemicznego i Lekkiego z 7 lipca 1987 r. w wykazie A, dziale XII pod poz. 6 wymienione są prace w służbie zdrowia i opiece społecznej, pkt 7 specjalista. Natomiast w załączniku Nr 2 poz. 23 do ustawy z dnia 19 grudnia 2008 r. o emeryturach pomostowych wymienia się prace personelu medycznego oddziałów psychiatrycznych i leczenia uzależnień w bezpośrednim kontakcie z pacjentami, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 19 sierpnia 1994 r. o ochronie zdrowia psychicznego. W ocenie Sądu Okręgowego zgromadzony w sprawie materiał dowodowy w postaci zeznań świadków, wnioskodawczyni oraz świadectwa pracy, zaświadczenia z dnia 31 października 2011 r. i zakresu obowiązków z 1 marca 2007 r. daje podstawę do wskazania, że wnioskodawczyni także w spornym okresie czasu od 2 maja 2006 r. do 31 grudnia 2008 r. wykonywała stale i w pełnym wymiarze czasu pracę o szczególnym charakterze na stanowisku specjalisty psychoterapii uzależnień w ośrodku terapii uzależnienia od alkoholu. Stanowisko , które zajmowała wnioskodawczyni, znajduje się w wykazie stanowisk prowadzonym przez pracodawcę, na którym są wykonywane prace o szczególnym charakterze (załącznik Nr 2 poz. 23 do ustawy z dnia 19 grudnia 2008 r. o emeryturach pomostowych Dz. U. Nr 237 poz. 1656). Przy czym na tym stanowisku wnioskodawczyni pracowała u tego samego pracodawcy bez przerwy od 2006 r., co łącznie daje ponad 15-letni okres pracy w warunkach szczególnych lub o szczególnym charakterze. W rezultacie wnioskodawczyni spełniła wszystkie przesłanki do uzyskania prawa do emerytury pomostowej, wskazane w powołanym art. 4 ustawy i dlatego Sąd Okręgowy na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. zmienił zaskarżoną decyzję i przyznał J. S. prawo do emerytury od (...) r., tj. od daty osiągnięcia wieku emerytalnego.

Apelację od powyższego wyroku w terminie złożył organ rentowy i zarzucił rozstrzygnięciu Sądu I instancji:

1. rażące naruszenie przepisów prawa materialnego, a w szczególności art. 4 pkt 2 ustawy z 19 grudnia 2008 r. o emeryturach pomostowych (Dz. U Nr 237, poz. 1656) przez błędne przyznanie wnioskodawczyni prawa do emerytury pomostowej od 15 czerwca 2012 r., podczas gdy wnioskodawczyni nie spełnia warunków do jej przyznania;
2. niewyjaśnienie wszystkich istotnych okoliczności sprawy, a w szczególności dlaczego pracodawca nie uznał okresu pracy wnioskodawczyni od 2 maja 2006 r. do 31 grudnia 2008 r. na stanowisku specjalisty psychoterapii uzależnień jako pracy o szczególnym charakterze w rozumieniu przepisów obowiązujących do dnia 31 grudnia 1999 r. i nie wezwał go do udziału w sprawie. W uzasadnieniu apelujący podnosił, że wyrok Sądu Okręgowego rażąco narusza powołane przepisy, a ustalony przez Sąd stan faktyczny nie znajduje potwierdzenia w dowodach z dokumentów znajdujących

się w aktach emerytalnych wnioskodawczynie, jak również jest sprzeczny ze stanowiskiem pracodawcy, którego Sąd I instancji nie wezwał do udziału w sprawie. Dokonując ustaleń faktycznych w niniejszej sprawie, Sąd Okręgowy całkowicie pominął stanowisko pracodawcy odnośnie spornego okresu pracy od 2 maja 2006 r. do 31 grudnia 2008 r. Z pisma Szpitala Wojewódzkiego w B. z 16 sierpnia 2012 r. wynika, że stanowisko specjalisty terapii uzależnień w Oddziale (...), na którym wnioskodawczynie była zatrudniona od 2 maja 2006 r. do 31 grudnia 2008 r., nie zostało wymienione w wykazie A dziale XII zarządzenia Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej z dnia 12 lipca 1983 r. w sprawie prac wykonywanych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze w zakładach pracy resortu zdrowia i opieki społecznej (Dz. Urz. MZiOS nr 8, poz. 40 ze zm.). Z tych też względów Szpital Wojewódzki w B. odmówił wnioskodawczynie wystawienia świadectwa wykonywania pracy w szczególnym charakterze w w/w okresie. Przywołane przez Sąd Okręgowy Zarządzenie nr 7 Ministra Przemysłu Chemicznego i Lekkiego z 7 lipca 1987 r. nie ma zastosowania w niniejszej sprawie, gdyż nie dotyczy zakładów pracy resortów zdrowia i opieki społecznej. Apelujący podnosił też, że Sąd Okręgowy pominął treść zakresu obowiązków z dnia 20 października 2009 r. W uzasadnieniu apelacji organ rentowy przywołał treść wyroku Sądu Najwyższego z 13 marca 2012 r. sygn. akt II UK 164/11 (LEX nr 1171289), zgodnie z którym warunkiem skutecznego ubiegania się o emeryturę pomostową w świetle wykładni językowej art. 4 i 49 jest legitymowanie się określonym stażem pracy w warunkach szczególnych lub o szczególnym charakterze (w rozumieniu ustawy o emeryturach pomostowych lub dotychczasowych przepisów) oraz kontynuowanie pracy w tych warunkach po wejściu w życie ustawy, a więc po 1 stycznia 2009 r. Ponieważ, zdaniem apelującego wnioskodawczynie nie spełniła warunków, o których mowa w art. 4 pkt 2 ustawy o emeryturach pomostowych, nie mogła nabyć prawa do tego świadczenia. W konkluzji organ rentowy wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i oddalenie odwołania ewentualnie o jego uchYLENIE i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

Wnioskodawczynie J. S. wniosła o oddalenie apelacji.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja organu rentowego nie jest uzasadniona.

Przedmiotem sporu w świetle zarzutów apelacji jest ustalenie, czy J. S. spełnia przesłankę do nabycia emerytury pomostowej, wskazaną w art. 4 pkt 2 ustawy z 19 grudnia 2008 r. o emeryturach pomostowych (Dz.U. z 2008 r. Nr 237, poz. 1656 ze zm.). Zgodnie z powołanym art. 4 pkt 1-7 prawo do emerytury pomostowej, z uwzględnieniem art. 5-12, przysługuje pracownikowi, który spełnia łącznie następujące warunki:

1. urodził się po dniu 31 grudnia 1948 r.;
2. ma okres pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze wynoszący co najmniej 15 lat;
3. osiągnął wiek wynoszący co najmniej 55 lat dla kobiet i co najmniej 60 lat dla mężczyzn;
4. ma okres składkowy i nieskładkowy, ustalony na zasadach określonych w art. 5-9 i art. 11 ustawy o emeryturach i rentach z FUS, wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiet i co najmniej 25 lat dla mężczyzn;
5. przed dniem 1 stycznia 1999 r. wykonywał prace w szczególnych warunkach lub prace w szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy lub art. 32 i art. 33 ustawy o emeryturach i rentach z FUS;
6. po dniu 31 grudnia 2008 r. wykonywał pracę w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3;
7. nastąpiło z nim rozwiązanie stosunku pracy.

W art. 3 ust. 7 ustawy o emeryturach pomostowych wskazano jednocześnie, że za pracowników wykonujących prace w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze uważa się również osoby wykonujące przed dniem wejścia w życie ustawy (a więc przed 1 stycznia 2009 r.) prace w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy lub art. 32 i art. 33 ustawy o emeryturach i rentach z FUS.

Wnioskodawczyni ukończyła 55 lat w dniu (...), ma wymagany ogólny staż wynoszący co najmniej 20 lat (31 lat, 5 miesięcy i 28 dni – karta przebiegu zatrudnienia-k.38 akt emerytalnych ZUS), rozwiązała stosunek pracy 31 października 2011r. (świadectwo pracy-k.4 akt), jak też wykonywała prace w szczególnych warunkach lub prace o szczególnym charakterze w okresach i na zasadach wskazanych w pkt 5 i 6 . W ocenie apelującego wnioskodawczyni nie spełniła natomiast warunku z art.4 pkt 2, ponieważ na wymagane 15 lat w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze udowodniła 14 lat, 10 miesięcy i 7 dni. Apelujący podniósł ,że nie ma podstaw prawnych do zaliczenia okresu pracy wnioskodawczyni od 2 maja 2006r. do 31 grudnia 2008r. , ponieważ pracodawca tego okresu nie uwzględnił w świadectwie pracy, w którym potwierdził fakt wykonywania pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze od 1 stycznia 2009r.

Stosownie do definicji zawartej w art. 3 ust. 3 ustawy o emeryturach pomostowych, prace o szczególnym charakterze to prace wymagające szczególnej odpowiedzialności oraz szczególnej sprawności psychofizycznej, których możliwość należytego wykonywania w sposób niezagrażający bezpieczeństwu publicznemu, w tym zdrowiu lub życiu innych osób, zmniejsza się przed osiągnięciem wieku emerytalnego na skutek pogorszenia sprawności psychofizycznej, związanego z procesem starzenia się. Wykaz prac o szczególnym charakterze określa załącznik nr 2 do ustawy, w którym pod pozycją 23 wyszczególniono prace personelu medycznego oddziałów psychiatrycznych i leczenia uzależnień w bezpośrednim kontakcie z pacjentami, zgodnie z przepisami ustawy z 19 sierpnia 1994r. o ochronie zdrowia psychicznego . Jak ustalił niespornie Sąd Okręgowy, apelujący tych ustaleń nie kwestionuje, J. S. przez cały okres zatrudnienia w Szpitalu Wojewódzkim w B. od 2 maja 2006r. do 31 października 2011r. wykonywała taką samą pracę na tym samym oddziale – na stanowisku specjalisty psychoterapii uzależnień w Oddziale (...) w bezpośrednim kontakcie z pacjentami uzależnionymi od alkoholu. Sąd Okręgowy poczynił w tym zakresie szczególne ustalenia faktyczne w oparciu o zeznania trzech obcych świadków, współpracowników wnioskodawczyni , zatrudnionych w tym samym oddziale od 2006r. lub 2007r. Wiarygodność tych dowodów nie została w żaden sposób podważona i nie była objęta zarzutami apelacji. Dodatkowo, jak prawidłowo przyjął Sąd Okręgowy, treść zeznań świadków znajduje potwierdzenie w dokumentach, tj. w zakresie obowiązków wnioskodawczyni obowiązującym na stanowisku specjalisty psychoterapii uzależnień począwszy od 1 marca 2007r. oraz świadectwie pracy, z którego wynika, że przez cały w/wym. okres zatrudnienia wnioskodawczyni pracowała na wskazanym stanowisku. Wiarygodności zeznań świadków nie podważa też zapis pracodawcy zawarty w pkt 8 świadectwa pracy, wskazujący ,że J. S. wykonywała pracę o szczególnym charakterze na stanowisku specjalisty terapii uzależnień od 1 stycznia 2009r. do 31 października 2011r. Jak wynika bowiem z dodatkowego zaświadczenia pracodawcy z 31 października 2011r., wnioskodawczyni była faktycznie zatrudniona na stanowisku specjalisty terapii uzależnień od 2 maja 2006r. do końca okresu zatrudnienia , natomiast od 1 stycznia 2009r. stanowisko to znalazło się w prowadzonym przez pracodawcę wykazie stanowisk, na którym są wykonywane prace o szczególnym charakterze (zaświadczenie-k.5 akt). Dodatkowo pracodawca wyjaśnił ,że to stanowisko nie zostało wymienione w przepisach resortowych - zarządzeniu Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej z 12 lipca 1983 r. w sprawie prac wykonywanych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze w zakładach pracy resortu zdrowia i opieki społecznej (Dz. Urz. MZiOS nr 8, poz. 40 z p.zm.) i dlatego odmówił potwierdzenia wykonywania pracy o szczególnym charakterze przed 1 stycznia 2009r. W rezultacie poczynionych ustaleń chybiony jest zarzut apelującego ,że Sąd Okręgowy nie wyjaśnił, dlaczego pracodawca nie uznał okresu pracy wnioskodawczyni od dnia 2 maja 2006r. do dnia 31 grudnia 2008 r. na stanowisku specjalisty psychoterapii uzależnień jako pracy w szczególnym charakterze w rozumieniu przepisów obowiązujących do dnia 31 grudnia 1999 r. oraz zarzut nie wezwania go do udziału w sprawie. W świetle powyższych dokumentów stanowisko pracodawcy jest bowiem jasne i nie wymaga przeprowadzania dodatkowego postępowania w tym zakresie. Nie ma też podstaw prawnych do wezwania pracodawcy do udziału w sprawie w charakterze zainteresowanego, ponieważ w żadnym zakresie przedmiot sprawy (prawo do emerytury pomostowej byłego pracownika, kiedy sporem objęty jest okres przed 1 stycznia 2009r.) nie ma wpływu na prawa lub obowiązki pracodawcy (art.477¹¹§2 k.p.c.). Jednocześnie argumentacja pracodawcy, który odmówił wnioskodawczyni uwzględnienia do pracy o szczególnym charakterze okresu zatrudnienia przed 1 stycznia 2009r. dlatego, że wykaz stanowisk, na którym są wykonywane te prace jest w zakładzie prowadzony dopiero od 1 stycznia 2009r., jest oczywiście błędna w świetle powołanego wyżej art. 3 ust.7 ustawy o emeryturach pomostowych. Nałożony na pracodawcę na podstawie art.41 ust.1 pkt 1 ustawy o emeryturach pomostowych, która

weszła w życie z dniem 1 stycznia 2009r. , obowiązek prowadzenia w/wym. wykazu nie ma wpływu na ustalenie charakteru pracy wnioskodawczyni przed tą datą. Jest to bowiem tylko data, od której pracodawca, zgodnie z obowiązującymi przepisami, został zobowiązany do prowadzenia ewidencji stanowisk . Jak wynika z art. 41 ust.1 pkt 1, zakład prowadzi centralny rejestr stanowisk pracy, na których są wykonywane prace w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze. W rezultacie jest poza sporem w świetle zarówno dokumentów wydanych przez pracodawcę, jak i niekwestionowanych zeznań trzech świadków, że wnioskodawczyni w całym okresie zatrudnienia w szpitalu w B. (a nie tylko od 1 stycznia 2009r.) wykonywała stale i w pełnym wymiarze czasu prace, o których mowa w art.3 ust.3 ustawy o emeryturach pomostowych, wymienione w pkt 23 załącznika nr 2 do ustawy. Przy tak ustalonym stanie faktycznym kwestią uboczną, nie mającą istotnego znaczenia dla rozstrzygnięcia, jest podnoszona przez apelującego okoliczność ,że pracodawca uznał, iż wskazane stanowisko nie zostało wymienione przepisach resortowych w wykazie A dziale XII zarządzenia Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej z dnia 12 lipca 1983 r. w sprawie prac wykonywanych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze w zakładach pracy resortu zdrowia i opieki społecznej (Dz. Urz. MZiOS nr 8, poz. 40 z p.zm.). Treść art. 3 ust.7 ustawy o emeryturach pomostowych przesądza bowiem o tym ,że za pracowników wykonujących prace w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze uważa się również osoby wykonujące przed dniem wejścia w życie ustawy (a więc przed 1 stycznia 2009 r.) prace w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy lub art. 32 i art. 33 ustawy o emeryturach i rentach z FUS. Wystarczy zatem (jeżeli są spełnione, tak jak w niniejszej sprawie pozostałe warunki z art.4 pkt 1 oraz 3-7), że wnioskodawczyni legitymuje się w spornym czasie okresem pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy, która nie musi jednocześnie spełniać warunków z art. 32 i art. 33 ustawy o emeryturach i rentach z FUS. Za taką interpretacją art. 3 ust. 7 przemawia użycie przez ustawodawcę spójnika „lub”. W rezultacie nie ma potrzeby wykazywania ,że sporny okres zatrudnienia przed 1 stycznia 2009r. , który spełnia warunki z art.3 ust.3, dodatkowo musi spełniać przesłanki wskazane w rozporządzeniu Rady Ministrów z 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. Nr 8 poz. 43 z późn. zm.). Tym samym zarzut apelującego ,iż Sąd I instancji błędnie powołał się na zarządzenie nr 7 Ministra Przemysłu Chemicznego i Lekkiego z dnia 7 lipca 1987 r. , gdyż nie dotyczy ono zakładów pracy resortów zdrowia i opieki społecznej – nie ma istotnego znaczenia w sprawie. Na marginesie można tylko dodać , że przy ocenie szczególnych warunków pracy lub jej szczególnego charakteru na podstawie art.32 ustawy o emeryturach i rentach z FUS przepisy resortowe mają charakter wyłącznie pomocniczy. Decydujące znaczenie ma tu powołane wyżej rozporządzenie Rady Ministrów z 7 lutego 1983r. Zgodnie natomiast z wykazem A stanowiącym załącznik do cyt. rozporządzenia, w dziale XII, poz 1 zostały wyszczególnione prace na oddziałach: intensywnej opieki medycznej, anestezjologii, psychiatrycznych i odwykowych, onkologicznych, leczenia oparzeń oraz ostrych zatruc w bezpośrednim kontakcie z pacjentami. W rezultacie, jak słusznie uznał Sąd Okręgowy, wnioskodawczyni w spornym okresie wykonywała również pracę uznaną za pracę w szczególnych warunkach w rozumieniu art.32 ustawy o emeryturach i rentach z FUS. Powołany przez apelującego wyrok z 13 marca 2012r. II UK 164/11 ,w którym Sąd Najwyższy uchylił wyrok Sądu Apelacyjnego i zmienił poprzedzający wyrok Sądu Okręgowego w ten sposób, że oddalił odwołanie wnioskodawcy, zapadł w odmiennym stanie faktycznym, bowiem odwołujący się nie spełniał przesłanki z art. 4 pkt 6 ustawy o emeryturach pomostowych . To oznacza ,że po dniu 31 grudnia 2008 r. nie wykonywał pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3. W niniejszej sprawie jest natomiast poza sporem, że po 31 grudnia 2008r. - do 31 października 2011 r. wnioskodawczyni pracowała na stanowisku specjalisty psychoterapii uzależnień, wymienionym w pkt 23 załącznika nr 2 do ustawy o emeryturach pomostowych.

Zupełnie nietrafiony jest zarzut apelacji dotyczący pominięcia przez Sąd I instancji zakresu obowiązków wnioskodawczyni z 20 października 2009r. Jak wynika z uzasadnienia zaskarżonego wyroku, zakres ten obowiązujący od 1 marca 2007r. (k.3 akt), podpisany przez dyrekcję szpitala w dniu 20 października 2009r., został szczegółowo zacytowany przez Sąd Okręgowy i uwzględniony jako jeden z dowodów potwierdzających charakter pracy wnioskodawczyni na stanowisku specjalisty psychoterapii uzależnień.

W konsekwencji powyższych rozważań należy przyjąć, że Sąd I instancji prawidłowo ustalił, iż wnioskodawczyni J. S. spełniła na dzień ukończenia 55 lat wszystkie przesłanki do nabycia prawa do emerytury, wymienione w art.4 ustawy o

emeryturach pomostowych, w tym warunek z art.4 pkt 2 w postaci posiadania okresu pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze wynoszącego co najmniej 15 lat , co uzasadniało przyznanie prawa do tego świadczenia od daty wskazanej w wyroku.

Wobec powyższego Sąd Apelacyjny na mocy art. 385 k.p.c. oddalił apelację organu rentowego, jako bezzasadną .

Przewodnicząca: Sędziowie: